

at det nu pludselig er vigtigere, hvem man samarbejder med, end hvad man samarbejder om.

Jeg har også forstået på fru Marianne Jelved, at når hun så kraftigt afviser samarbejdet med regeringen, er det, fordi Det Radikale Venstre er dybt uenig med regeringen på en række punkter. Fru Marianne Jelved plejer at nævne udlændingepolitikken, uddannelsespolitikken og måske også nogle gange skattepolitikken.

Jeg noterer bare stilfærdigt i forbifarten, at på præcis de samme punkter synes fru Marianne Jelved at have problemer med Socialdemokratiet. Jeg tror oven i købet, at fru Marianne Jelved brugte det udtryk, at hun nogle gange blev bragt i en pinagtig situation, og det må jo egentlig være forfærdeligt, for en radikal. Derfor synes det at være et mindre velvalgt argument for lige præcis i den grad at gifte sig med Socialdemokratiet.

Så siger fru Marianne Jelved nogle gange, at det alligevel ikke nytter noget at samarbejde med regeringen, fordi de ikke har et flertal sammen med regeringen. Det er jo rigtigt, men det har fru Marianne Jelved heller ikke med Socialdemokraterne.

Så der er sådan set ingen af argumenterne, der holder i den virkelige verden. Og det må pine mangan en god radikal at være bragt i den situation, at den klassiske radikale position, hvor man står frit og kan samarbejde til begge sider, nu er totalt ophævet og afløst af en fuldstændig fast, jeg fristes næsten til at sige betonfast alliance med Socialdemokraterne.

Jeg tror på sigt, at det må give anledning til nogle overvejelser internt i det radikale parti, men som sagt, det tilkommer selvfølgelig ikke mig at blande mig i interne forhold. Jeg gør nogle observationer, som har relation til samarbejdet her i Folketinget.

Hr. Villy Søvndal var inde på mange ting, men jeg vil især hæfte mig ved én ting, nemlig at hr. Villy Søvndal sagde, at denne regering har ført så mange mennesker over på overførselsindkomst, at det er en ny rekord. Det er ikke nogen retvisende fremstilling af situationen, vil jeg gerne sige til hr. Villy Søvndal.

Først må jeg lige fastslå, at det antal mennesker, som er på kontanthjælp, er ikke steget i denne regerings tid. Det antal mennesker, som er på førtidspension, er ikke steget i denne regerings tid. Men det er rigtigt, at der er et tal, der er steget, og det er især antallet af folk, der er på efterløn. Det er steget, det erkender vi. Og så har der været en stigning i ledigheden, men der er

ledigheden jo på vej ned igen. Det kan vi så glæde os over.

Der har altså været en stigning i antallet af efterlønsmodtagere. Men der har jeg jo forstået på hr. Villy Søvndal at det har hr. Villy Søvndal overhovedet ingen planer om at ændre på. Tværtimod har hr. Villy Søvndal taget afstand fra alle tanker om at ændre på den del af det. Derfor forekommer hr. Villy Søvndals betragtninger jo noget teoretiske, næsten grænsende til det hykleriske.

Så kan jeg i øvrigt føje til, at hvis vi tager udgangspunkt i den prognose, som senest er kommet i Økonomisk Redegørelse, for, hvordan det vil gå her i 2005, hvor der rigtig er kul på økonomien, så vil vi faktisk her i 2005 opleve, at det samlede antal modtagere af overførselsindkomst vil være det laveste siden i hvert fald begyndelsen af 1990'erne. Men nu er det selvfølgelig en prognose, og nu må vi se, hvad de endelige tal bliver.

Kl. 20.20

Men der er god gang i økonomien og derfor god grund til at fæste lid til de tal, så jeg tror, at hr. Villy Søvndal her er lovlige pessimistisk. Men jeg deler selvfølgelig hr. Villy Søvndals ønske om, at vi har mennesker i arbejde i stedet for på overførselsindkomst.

Nogle enkelte bemærkninger til vore venner fra Grønland og Færøerne. Hr. Lars-Emil Johansen taler om, at rigsfællesskabet er et ufrigt fællesskab, at det er et rustent fællesskab, og at vi skulle have et partnerskab baseret på reel frihed. Jeg deler på ingen måde hr. Lars-Emil Johansens beskrivelse af rigsfællesskabet. Tværtimod må jeg sige, at jeg synes, det er et rigsfællesskab, der blomstrer. Der er en god tone, der er en god stemning, og vi moderniserer i retning af, at Grønland og Færøerne gradvist kan få ansvar for flere og flere opgaver.

Hr. Lars-Emil Johansen sagde, så vidt jeg forstod det, også, at grundloven spærrer for en fornuftig udvikling. Det er jeg meget uenig i. Det er altså sådan, at et meget bredt flertal her i Folketinget er af den opfattelse, at det er Grønland og Færøerne, der bestemmer deres egne skæbner selv.

Så var hr. Lars-Emil Johansen inde på en konkret ting omkring terrortrusler og Thulebasen osv. Det er rigtigt, at regeringen har sat et arbejde i gang vedrørende forebyggelse af terror. Grønlands hjemmestyre er orienteret om det igangværende arbejde. Regeringen afventer arbejdsgruppens rapport og vil så tage stilling til